

עין משפט
נר מצוה

יא:

דיני ממונות בשלשה

פרק ראשון סנהדרין

מסורת הש"ס

במעמני דזיהא. מה שהקשתי על פירוש הקונטרס צנוק כירה (שבת נו. ד"ה גגילאל) והמו"ק י"ן (ס"ג עמ.) מפורש **ס' מן עומרי שיבלי'א.** והא דמניא בפרק בתרא דמעשר שני (מ"ח) אמר ר' יהודה בראשונה היו שולחין אלל בעלי הצמים צצמדיוות מהרו והתקיפו פירוטימס עד שלא הגיע שעת ציעור עד שצא ר' עקיבא ולימד כל פירות שלא צאו לענות מעשרות פטורים מן הציעור הכא ר"ג קודם לרצי עקיבא היה:

בתר דעברוהו. פירוש והיה לו חצר ר' אלעזר צן עזריה

שהיה נשיא עמו לכך אמר צאנפי חזרה: **אין די'מא מעברין.** פירש צקונטרס משום דתקופה דאורייתא דכתיב (שמות לד) חג האסיף תקופת השנה וקשה לדציב נמי דאורייתא דכתיב (דברים טו) שמור את חדש האציב וכן פירות האילן (שמות כג) וחג הקציב כצורי מעשיך ונראה דהיינו טעמא דתקופה משום דאי אפשר לעשות זה אלל בפירות האילן ובאציב עצידי דטעו צהו:

אין מעברין השנה אלא ביהודה.

והא דר' עקיבא עיצר השנה צנהרדעא צריש פרק האשה שלום (יצמות דף קטו. וסס) ונהרדעא מחולה לארץ שאני רצי עקיבא שלא הניח כמותו צארץ ישראל דלאמרינן צצוק צרכוס (דף סג.) וא"ת והא אמרינן צזה צורר (לקמן דף טו. וסס) ר' חייא צר זונקין ור"ש צן יהולדק הוו קאולי לצר השנה צעסיא ועסיא חולה לארץ דלמוכח צצוקת הצמים קרי להו רועי צקר ויש לומר דעיצורא דהתם היינו חיסוצ בעלמא כמו ועיצר ג' שנים זו אחר זו דרצי עקיבא לקמן (דף יב.) דלחוצו צד"ד וישנו וקצועו צארץ ישראל דתע דהתם שנה צציעית הימה ומניא לקמן דאין מעברין צצציעית ואל' דר' עקיבא חושצנא בעלמא עזד צנהרדעא אלל דלדרצי עקיבא שלא הניח כמותו סמכו ואדר"ש צן יהולדק לא סמכו והדור עזוד חושצנא דצצרכוס (דף סג.) משום מעוצדא דחנניה דקציעות אמת עזד וצירושלמי אמרינן צצדיא דכשאין יכולין לעצר אותה צארץ ישראל מעברין אותה צחולה לארץ ירמיה יחוקל צרוך צן נריה עיצרו צצוך לארץ והדר מייתי עוצד' דחנניה וקשה קלם דצצרכוס (סס) נפקא לן מדכתיב כי מניין תלא תורה וגו' והלא מייתי מלשכנו תדרשאו:

ר'איה

קסיפי קמאי. רצן גמליאל שהיה נוהג שררה וזרק מורה צתלמדיים כלאשכחן צצכרות (דף לו.) וצצרכוס (דף סו:) ובראש השנה (דף סה.) דלעריה לר' יהושע ואפ"ה קמני ציה ושאפרא מילתא צאנפאי וצאנפי צצראי ורצן שמעון צצריה דהוה מעינוותני צצראי דלאמרינן צצהצור את הפועלים (צ"מ דף פה.) לא אמר צאנפי צצראי: **דומן ציעורא מטא.** שנה שלישית או ששית לשמיטה. כל מי ששייה מעשרותיו של שנה לראשונה ושייה חייב לצעכן עכשוי תרומה ניתן לכהן ומעשר לראשון ללוי ומעשר עני לעני ומעשר שני מצבער צצ"מ שהוא שאס לא העלהו לירושלים קודם פסח היה מצערו ערצ פסח ומתודה צעריה הקודש: **מעעטני ויסא.** מקוס קיצון הוימיס להתחמם זה על זה. צגליל הוי זימיס מצוצין וצדרוס חטיס מצוצין. גליל ודרוס מל"י הן ואין צריך להודיען על העיצור שקרובים הן לצ"ד אלל לצני גולה שרקוקיס מל"י צריך להודיעם על העיצור שלא יאכלו חמץ צפסח: **דילמא צצר ועצוכו.** לרצן גמליאל מנשיאותו נעשה עניו: **על האציב.** אם לא ציטלה התצוזה מעצברין דקרא כתיב (שמות יג) צצדש האציב. ואיך דמפרשים לפי שאין להס מהיכן להקריב העומר וקשה לי דלמרינן לקמן על שלש ארצות מעברין את השנה על שמיס מהן מעברין ואס ציטלה תצוזה צצירדה ולא ציטלה צעצר הידנן וצגליל מעברין השנה ואי טעמא משום עומר הוה הרי ציטלה התצוזה צצירדה: **ועל פירות האילן.** אם שמתחר ציטלוס יומר מומן העצרת מעברין שעצרת זמן הצאת צצירוס דכתיב (צמדצר כח) וציוס הצצירוס ואס לא יציאס צצואו לרגל צריך לערוח ולעלות פעס אחרת: **ועל הסקופה.** צין על תקופת תמוח שמתעכבת ונמשכת שאין תקופת תשרי נופלת עד עזור החג מעברין דנפקת לן לקמן י"ג]. מקרא צין על תקופת טבת שנמשך זמנה עד ט"ו צניסן שהצאת העומר דילה צמוך תקופת טבת מעברין לדחות את המועדות דללקמן (דף ק"ג:) **וצומן שאציב אחד.** מן השנים שמתעברת שנה עליהן הכל שמחין שאין חוששין צצחיות הפסח לפי שאין התצוזה ראויה ואין איסור חדש נלרץ עליהס אלל כשאציב ראוי ליקצר והשהה ממתעברת על הפירות והתקופות עציצין שזמן איסור חדש נלרץ עליהן: **ה"ג רש"ג אומר על הסקופה ולי' אף:** אינעיא להו על הסקופה שמחין. שאס התקופה נופלת כתיקונה צתחלת תשרי והס מעברין השנה צצציל דצרים אמריס ודוחין את החג צמוך ימות החורף חודש נמצאו עולי רגלים מצטערין

צגשמיס לפי שהעמיס הולצין אחר תקופת החמה לפיכך כשהיא צריכה לעצר על פירות האילן זה מצטרף עמו היו שמחין או דילמא על התקופה לחודה מעברין ומפני שעיצורה מן המורה אמת רש"ג למופלג: **על שלש ארצות.** שלא הגיע אציב שלהן או שרואין צ"ד שמתחחר צהן זמן ציצול פירות האילן מעברין. שלשן מל"י הס: **על שמיס מהן.** אפילו על עצר הידנן והגליל מעברין דהואיל וצרוצא דל"י לא מטא אציב לא קרינן ציה חדש האציב ועל אחת מהן אין מעברין אפילו לא הגיע צצירדה והגיע צעצר הידנן והגליל אין מעברין דהואיל ומציאין עומר מעצר הידנן או מגליל דתמן צצנחות (דף סד:) כרמל כך ומלא צעין מיכן אמרו אין מציאין עומר אלל מן הקרוב לירושלים דהיינו יהודה לא ציכר הקרוב לירושלים מציאין אותו ממקום רחוק ומעשה שצא עומר מ' מגנות צריפין כו' ושיי הלחם צצצקת עין סוכר: **וצומן שיורה אחד.** מן המצויות הכל מציאין לפי שאין עומר צה להיות מצוה מן המצוחר אלל מיהודה הלכך אם צציל צצירדה ועיצורה צצציל השמיס כשמגיע זמן העומר כצר יצשו תצויות צצצירדה ואנו כך ומלא צעין וצריך להציאו משאר ארצות מ' ועוד שאס ציכר יהודה ורואין יצבור שראוי להציא העומר וצ"ד מעברין צצציל השמיס מלריצין עליהס זמן איסור חדש קשה להס הדצר אלל צשלל ציכר יהודה וצאחת מהשמיס אין קשה להס אל"פ שראוי להציא מהג' לפי שמנותו להציא מיהודה: **אין מעברין אם השנה אלל.** צצ"ד הקצוע צצירדה: **שכנו של מקום.** ירושלים והוא צצירדה: **שהחדש מסכסה צו.** שהלצנה אינה נראית צעליל לכל העולם דכתיב חדש צכסה: **הוי אומר זה ראש השנה.** שחגה צראש חדש הוה אלל שאר חגיס צצמלע החדש הס וכתבי (מהללס פא) כי חק כלומר חק ישראל עושין צצרות חג דהיינו קידוש החדש הרי הוה כמשפט ומשפט ציוס דכתיב (דברים כח) ציוס הנמילו את צניו כדדרשין צצאחד דיני ממונות (לקמן דף לו:)

בשני

(א) [מוספי פ"ב, צ] (ב) יסגא לעלס וצ"ל צצמוך. (ג) [מוספי פ"ב, צ] (ד) [מוספי פ"ב, צ] (ה) [מוספי פ"ב, צ] (ו) [מוספי פ"ב, צ] (ז) [מוספי פ"ב, צ] (ח) [מוספי פ"ב, צ] (ט) [מוספי פ"ב, צ] (י) [מוספי פ"ב, צ] (יא) [מוספי פ"ב, צ] (יב) [מוספי פ"ב, צ] (יג) [מוספי פ"ב, צ] (יד) [מוספי פ"ב, צ] (טו) [מוספי פ"ב, צ] (טז) [מוספי פ"ב, צ] (יז) [מוספי פ"ב, צ] (יח) [מוספי פ"ב, צ] (יט) [מוספי פ"ב, צ] (כ) [מוספי פ"ב, צ] (כא) [מוספי פ"ב, צ] (כב) [מוספי פ"ב, צ] (כג) [מוספי פ"ב, צ] (כד) [מוספי פ"ב, צ] (כה) [מוספי פ"ב, צ] (כו) [מוספי פ"ב, צ] (כז) [מוספי פ"ב, צ] (כח) [מוספי פ"ב, צ] (כט) [מוספי פ"ב, צ] (ל) [מוספי פ"ב, צ]

תורה אור השלם

1. כי אם אל המקום אשר יבחר יי אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לישבנו תדרשו וקאת שמה;
2. תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגגו; תהלים פ"ד
3. כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב; תהלים פ"ה

גליון הש"ס

נברא ועל אחד מהן אין מעברין. עין ר"ה דף כא ע"ה מוספות ד"ה י"ב:

מוסף רש"י

תקעו בחדש. צצדש הלצנה (תהלים פ"א ד.) שהחדש מחבסה בו. לרחוקים. כגון שמירת צני מערב וערצית לצני מוצת, לפי שקטנה היא סמוך למדושה (ד"ה ט"ג) שהלצנה מתקסה צו שאינה נלחת לכל אלס אלא שמרית ליושגי מוצת וערצית ליושגי מערב, דלאמר צצריה (כ:) עשירי וארבע שעות מתקסה סקיראל (ביצות טו.) מה משפט ביום. נפקא לן בצנהרדין (לד:) מיהיה ציוס הנמילו את צניו, ציוס אמת מפיל צחלות כו' (ד"ה ט"ג) אורעה כל הפקעה כולה להיות דין (מגילה כא.).

